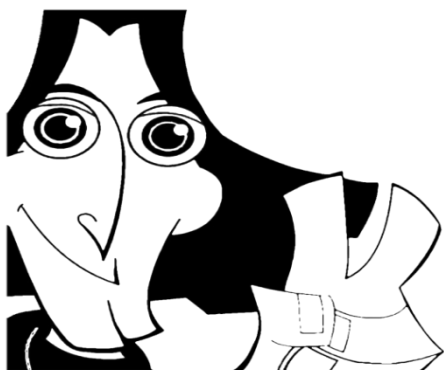

Podróże z czasem

Gazetka szkolna nr 2/2020

wydanie drugie

Szanowni Dwójkowicze!

W tym wydaniu:

- dowiecie się czegoś o naszej Pani Wicedyrektor,
- poznacie nasze przemyślenia na temat przyjaźni,
- zaproponujemy Wam ciekawą lekturę na jesienne wieczory,
- przeczytacie nieco o muzyce renesansu,
- dowiecie się o gałęziach prawa,
- obejrzyjecie ciekawy komiks.

Serdecznie zapraszamy do czytania!

Redakcja

Czas na spotkanie

W: Dzień dobry!

D: Dzień dobry!

W: Pierwsze nasze pytanie; co Pani najbardziej ceni w swojej pracy?

D: Przede wszystkim kontakt z młodzieżą. Nie tylko na lekcjach, gdy przekazuję wiedzę, ale też to, że młodzież przychodzi do nas ze swoimi problemami i zawsze staramy się pomóc.

W: Czego Pani najbardziej nie lubi w swojej pracy?

D: Jest zaledwie jedna taka rzecz, biurokracja. Nie tylko jako wicedyrektor, ale nawet jako nauczyciel mam zbyt wiele dokumentów do wypełnienia. Bardzo lubię swoją pracę, przychodzę do niej z przyjemnością, jedyną rzeczą jakiej nie lubię jest właśnie nadmiar dokumentów.

W: Następne pytanie, dlaczego akurat „dwójka” i co wpłynęło na Pani wybór?

D: Pracowałam wcześniej w szkole na ulicy Bałtyckiej, a jeszcze wcześniej w podstawówce na ulicy Kijowskiej, to była podstawówka, do której chodziłam. Natomiast tu w dwójce powstały klasy dwujęzyczne z niemieckim językiem nauczania. W IX LO uczyłam matematyki po niemiecku, ale bliższe mojemu sercu było II LO, którego jestem absolwentką. Poza tym mogłam też uczyć klasy z rozszerzonym programem matematyki, a zawsze zależało mi na przekazywaniu wiedzy z tego trudniejszego zakresu.

W: Jakie cechy wyróżniają naszą szkołę pośród innych, bydgoskich placówek?

D: Nie znam zbyt dobrze wielu innych placówek, ale wypowiem się na przykładzie tych, które znam. Przede wszystkim kameralność; nie jesteśmy zbyt dużą szkołą. Po drugie kontakt z młodzieżą, my słuchamy uczniów, pomagamy. Dużo się w szkole dzieje, są imprezy organizowane przez SU, są tygodnie nauki, rywalizacje sportowe... Trudno mówić o obecnych czasach, kiedy musimy realizować nauczanie zdalne. Jednak mimo to udaje Wam się redagować gazetkę, przeprowadzać wywiady... W naszej szkole ważna jest nie tylko nauka, jest również miejsce na inną działalność uczniów, którzy mają możliwość wykazania się w różnych dziedzinach.

W: Jakie są według Pani cechy dobrego nauczyciela?

D: Dobry nauczyciel powinien zauważać problemy innych, umieć przekazać swoją wiedzę, umieć słuchać młodzieży i akceptować inne spojrzenie na przekazywany materiał. Powinien też być dobrze zorganizowany, systematyczny, konsekwentny, uczciwy, szczery.

W: Jaki był Pani ulubiony przedmiot szkolny i dlaczego?

D: Jako małe dziecko bawiłam się w szkołę, sadzałam przed sobą lalki jako uczniów, nauczyciel to był mój wymarzony zawód od dzieciństwa, natomiast przedmioty się zmieniały. Był język polski, była matematyka, historia, geografia... Moja mama uczyła matematyki i to ona zaszczepiła we mnie taką miłość do tego przedmiotu. Lubiłam też język rosyjski, uczyłam się go w szkole podstawowej. Potem

najbardziej przypadły mi do gustu przedmioty ścisłe – wspomniana matematyka, geografia, chemia i oprócz tego języki obce.

W: Jakie jest Pani motto życiowe?

D: Tato nauczył mnie, żeby w każdej sytuacji szukać dobrych stron, cech. Nie patrzeć na negatywy, tylko na pozytyw. W każdej, nawet przykrych sytuacji, trzeba znaleźć coś dobrego. Poza tym też kieruję się tym, żeby być dobrym dla innych i starać się każdego zrozumieć. Być ostrożnym w wypowiadaniu sądów, żeby pochopnymi wnioskami nikogo nie zranić.

W: Jak najczęściej spędza Pani wolny czas?

D: Uwielbiam podróżować, kocham góry, morze, każdego lata jadę w te dwa miejsca. Nad morze zabieram ze sobą rower. Plaża jest świetna na odpoczynek, ale poza tym to wolę spędzać czas aktywnie. Rower, spacer. Góry to oczywiście szlaki i piesze wycieczki, wiosną, latem, a jak mogę to też jesienią. Bardzo lubię polskie góry, ale od ośmiu lat jeżdżę w Alpy po stronie niemieckiej. A tak na co dzień dużo czytam, rozwiązuję krzyżówki, dużo się ruszam, układam puzzle.

W: To wszystko, dziękujemy za wywiad!

D: Ja również dziękuję.

W- wywiad; Wiktoria Świeciak i Małgorzata Zalewska

D- Pani Wicedyrektor

Czas na przemyslenia

"By zapragnąć przyjaźni, nie potrzebujesz wiele czasu, lecz sama przyjaźń jest owocem, który dojrzeje powoli"

-Arystoteles

"- Jeśli chcesz mieć przyjaciela, oswój mnie!"

- A jak to się robi? - spytał Mały Książę.

Trzeba być bardzo cierpliwym. Na początku siedzisz w pewnej odległości ode mnie, ot tak, na trawie. Będę spoglądać na ciebie kątem oka, a ty nic nie powiesz. Mowa jest źródłem nieporozumień. Lecz każdego dnia będziesz mógł siadać trochę bliżej..."

-Antoine de Saint-Exupery – "Mały Książę"

Od redakcji:

Każdy z nas czasem potrzebuje przyjaciela. Osoby, która wysłucha nas, pomoże nam rozwiązać problem lub zwyczajnie będzie przy nas w zarówno lepszych, jak i gorszych chwilach. Oczywiście, znalezienie takiego kogoś nie zawsze jest proste.

Przyjaciela możemy spotkać na każdym kroku. Jednak to, czy go faktycznie znajdziemy, zależy już tylko od nas – bądź szczęśliwego zrządzenia losu. Istotne jest to, że poznana osoba nie od razu jest przyjacielem. Relację z nią należy pielęgnować – spędzać ze sobą dużo czasu, rozmawiać, przechodzić razem przez różne wydarzenia.

Należy również pamiętać, że w przyjaźni nie zawsze będzie kolorowo. W każdej relacji pojawia się przecież różnica zdań, która może prowadzić do kłótni. Dlatego ważne jest to, aby budować w sobie wytrwałość (nie każda sprzeczka oznacza koniec relacji), oraz wyrozumiałość.

Czasem ktoś powie, że nie potrzebuje przyjaciela. Zdarza się to coraz częściej, zważywszy na coraz większe przyzwyczajenie do odosobnienia w obecnych czasach. Wskutek izolacji, zamknięcia szkół oraz wielu miejsc spotkań, na próbę wystawiona została niezliczona ilość relacji. Żyjąc wyłącznie we własnych czterech ścianach, często zapominamy o wartości, jaką jest kontakt z drugim człowiekiem.

Z racji tego, że nasze możliwości nie ograniczają się wyłącznie do spotkań twarzą w twarz, wiele naszych relacji utrzymywanych jest przez internet. Pamiętajmy jednak, że czat z drugą osobą nie dostarczy nam tego samego, co choćby usłyszenie jej głosu, zobaczenie twarzy. Starajmy się więc w miarę możliwości więcej rozmawiać, ponieważ mowa może być co prawda źródłem nieporozumień, ale jest również najpiękniejszym sposobem okazywania naszych uczuć.

Czas na lekturę

Czy zastanawialiście się kiedykolwiek, jak to jest stracić wszystko?

Po wypadku samochodowym, który dotknął Mię, jedyne co jej pozostało to ostatni wybór - decyzja, czy chce walczyć o odzyskanie przytomności, czy też poddać się i umrzeć. W dotyczącym ją stanie śpiączki i próbując rozstrzygnąć ten dylemat, dziewczyna wspomina dotychczasowe życie.

“Zostań, jeśli kochasz” autorstwa Gayle Forman to powieść o rodzinie, przyjaźni, samotności i znajdowaniu swego miejsca na ziemi, a co najważniejsze - także o żegnaniu się z przeszłością i przyjmowaniu tego, co nadchodzi. Opowiada ona o potędze miłości i wyborach, których każdy z nas musi dokonać. Czy więc miłość pokona śmierć?

Rt 1,16-17

“Gdzie ty pójdziesz, tam ja pójdę, gdzie ty zamieszkas, tam ja zamieszkam, twój naród będzie moim narodem, a twój Bóg będzie moim Bogiem. Gdzie ty umrzesz, tam ja umrę i tam będę pogrzebana.”

Dla mniej odczytanych, zapraszam do obejrzenia filmu o tym samym tytule, z udziałem Chloe Grace Morteza i Jamiem Blackleyem w rolach głównych.

“Zostań, jeśli kochasz” - Gayle Forman, wydawnictwo “Nasza księgarnia”, Warszawa 2010.

Czas na muzykę

RENEZANS

Za początek renesansu w muzyce uznaje się rok 1400. Na początku tego roku zaczęto stopniowo stosować techniki muzyczne nieznane w średniowieczu. Stopniowanie tego procesu skutkowało wyróżnieniem różnych dat początku epoki. Granica wynosi od 1400-1500 roku. Koniec renesansu nastąpił poprzez powstanie nowego gatunku muzyki- opery, która była charakterystyczna dla kolejnej epoki, baroku.

Głównymi gatunkami nurtu renesansowego były: msza, motet¹ oraz madrygał². Naturalnie nie mam zamiaru zanudzać was opisami owych gatunków (madrygał). Sama nazwa madrygał trochę odstrasza, a co dopiero jego muzyczna analiza. Jednak tego nie trzeba wiedzieć, żeby rozróżnić dane gatunki. Wystarczy przesłuchać renesansowych mistrzów tj. Johna Dunstona, Giovanni Pierluigi da Palestrinę, Orlando di Lasso oraz Polaków Mikołaja Gomółki i Wacława z Szamotuł.

Zasięg geograficzny epoki to głównie Francja i Niderlandy, jednak ważną rolę w XV w. pełniła także Wielka Brytania. Elementy muzyki angielskich kompozytorów szybko stały się powszechne. Zaczęto zwracać uwagę na łagodniejsze konsonansowe brzmienie. Dotychczasowy motet stopniowo przyjął formę z jedną linią tekstową. Kompozytorzy skupiali się również na czterogłosowości z dominacją basową, która często stłumiała wyższe głosy.

Franko-flamandzcy kompozytorzy wywodzili się z Niderlandów i pogranicza Francji. W ich muzyce pojawiły się nieznane dotąd zabiegi tj. szczegółowe instrukcje w nutach, dotyczące śpiewania. Przez to pojawiły się również skomplikowane kanony i msze. Ciekawym elementem tego rodzaju kompozytorów jest to, że jako jedni z niewielu doczekali się druku swoich dzieł.

Druga poł. XVI w. to okres panowania tzw. klasycznej polifonii wokalne. Jej modelowym przedstawicielem był włoski kompozytor Giovanni Pierluigi da Palestrina. Specjalizował się w muzyce religijnej. Posługiwał się kontrapunktem opartym na ścisłych, a jednocześnie klarownych zasadach, dlatego miał wielu naśladowców, także w późniejszych epokach. Wszystko jasne, tylko czym był ten kontrapunkt? Już tłumaczę. Kontrapunkt to prowadzenie wielu niezależnych od siebie linii melodycznych, czyli po prostu tworzenie wielu tzw. głosów w ciągu jednego utworu. Muszą one jednak działać na tych samych zasadach rytmiki i harmonii.. Współczesny G.P. da Palestrinie franko-flamandzki mistrz Orlando di Lasso traktował zasady kontrapunktu nieco swobodniej, stosował

więcej chromatyki, bardziej podporządkowywał muzykę charakterowi tekstu. W jego olbrzymiej spuściźnie znalazły się wszystkie gatunki wokalne epoki.

Kluczowe znaczenie dla rozpowszechniania się renesansowego repertuaru miał wynalazek druku muzycznego. W 1501 r. rozpoczęła w Wenecji działalność pierwsza drukarnia muzyczna kierowana przez Ottaviana Petrucciego. Kilkanaście lat później pojawiły się kolejne oficyny wydawnicze tego typu, najpierw we Włoszech, potem we Francji, Niemczech i innych krajach. Do najważniejszych obok Wenecji ośrodków drukarstwa muzycznego należały w XVI wieku Paryż, Antwerpia i Norymberga.

Na koniec tradycyjnie zachęcam do przesłuchania paru utworów, które są takimi renesansowymi klasykami.

<https://youtube.com/playlist?list=PLwkzmGNEJ01X72RRyRgR8Zyb-rvzmZMPa>

Czas na prawo

W poprzednim artykule dowiedzieliśmy się czym jest prawo i jak na nie powinniśmy patrzeć. W tym dowiemy się o gałęziach prawa.

Podział na gałęzie jest podziałem teoretycznym, czyli wykonanym przez ustalenia prawników a nie organy prawodawcze. W prawie polskim wyróżnia się następujące gałęzie prawa: prawo cywilne, prawo administracyjne, prawo karne, prawo konstytucyjne, prawo pracy, prawo rodzinne oraz prawo międzynarodowe. Z kolei w ramach gałęzi prawa wyróżniamy jeszcze węższe grupy aktów prawnych, jakimi są działy prawa. Podział na poszczególne gałęzie polega na przyporządkowaniu aktów prawnych poszczególnym dziedzinom życia społecznego. Prawodawca w regulowaniu stosunków społecznych posługuje się dwiema podstawowymi metodami: administratywną (polegającą na przyznaniu organowi władzy uprawnień do jednostronnego określania praw i obowiązków innemu organu lub osoby. To znaczy, że strony nie są sobie równe) oraz cywilistyczną (polegającą na tym, że strony stosunku prawnego same określają swoje prawa i obowiązki, gdyż żadna z nich nie sprawuje władzy nad drugą). Wybór określonej metody regulacji zależy od założeń przyjętych przez prawodawcę.

1. prawo cywilne – prawo cywilne reguluje stosunki prawne pomiędzy równoprawnymi podmiotami, którymi mogą być osoby fizyczne i prawne. W Polsce najważniejszym aktem prawa cywilnego jest Kodeks cywilny;
2. prawo administracyjne- reguluje relacje pomiędzy władzą publiczną a osobami fizycznymi i prawnymi, które tej władzy podlegają. Opiera się na metodzie administratywistycznej, ponieważ jedna ze stron stosunku prawnego jest organem władzy. . W Polsce najważniejszym aktem prawa cywilnego jest Kodeks postępowania administracyjnego;
3. Prawo konstytucyjne-jest podobne do prawa administracyjnego, ze względu na istotne różnice i szczególną funkcję dla funkcjonowania państwa należy je jednak uznać za osobną gałąź prawa. Najważniejszym aktem prawnym w tej gałęzi prawa jest Konstytucja RP;

4. Prawo karne - określa, które czyny są zabronione przez państwo, na jakich zasadach sprawca czynu ponosi odpowiedzialność karną oraz jaka kara grozi za popełnienie danego czynu. Najważniejszym aktem prawnym w tej gałęzi prawa jest Kodeks karny;
5. Prawo rodzinne i opiekuńcze- reguluje sprawy pomiędzy małżonkami, pomiędzy rodzicami i dziećmi oraz pomiędzy osobą ubezwłasnowolnioną a jej kuratorem lub opiekunem. Przepisy prawne dotyczą przede wszystkim spraw majątkowych, większość spraw dotyczących rodziny nie daje się bowiem skutecznie uregulować w akcie prawnym, jak np. miłość. Najważniejszym aktem prawnym w tej gałęzi prawa jest Kodeks rodzinny i opiekuńczy;
6. Prawo pracy - celem prawa pracy jest przede wszystkim zagwarantowanie poszanowania praw pracowników przez pracodawców. sposoby zawierania umów o pracę oraz urlopy. Najważniejszym aktem prawnym w tej gałęzi prawa jest Kodeks pracy;
7. Prawo międzynarodowe- różni się ono od innych gałęzi prawa tym, że nie jest dziełem jednego państwa, lecz na ogół tworzone jest w drodze porozumień pomiędzy co najmniej dwoma państwami. Podmiotem prawa międzynarodowego jest każdy, czyje prawa i obowiązki wynikają z norm prawa międzynarodowego – w szczególności państwa i organizacje międzynarodowe.

Komiks

